

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО
Излиза три пъти седмично

Год. XIX, бр. 92 (1847)

В. Търново, четвъртък, 1 август 1963 г.

Цена 2 стотинки

НА ДЕНОНОЩНО ВИСОКОПРОИЗВОДИТЕЛНО ПОЛИВАНЕ!

ГРЪБ НА НОВИТЕ МЕТОДИ

В Павликенското стопанство свикнахме да търсим и да виждаме хубавото. И, наистина тук има какво да се види. Опитни и работни са кооператорите, плодородна е земята им, а вода за поливане, колкото щещ.

И сега да отидете там няма да видите никакъв дефицит. Ето, например, в поливането те пак са напред. Близо 2000 декара царевича са полели втори път. Засятата фуражна царевича е окопана два пъти с ротационни мотиви, а тези дни започва и третото с култиватор, като едновременно ще се и бразди за поливане.

Но... на въпроса за поливането. Как да се обясни, че в цялото стопанство е обнрнат гръб на поливаческия инвентар, че от 10 джъдоуни машини и инсталации сега не се ползува нито една? Девеите бригади поливат само с мо-

тинки, при което много ясно е, че висока производителност не може да се очаква. И, ако все пак не се изостава, то е за сметка на удължения работен ден на поливачите и използването на повече хора в изпълнение на тази задача. Чудно е никак защо в един такъв кооператив е така! Възможно ли е в Павлики да няма постоянни поливачески групи и да се смята, че поливаческите кутини и сифончетата не могат да се приложат при тях? Изоставени са и тръбопроводите, като неудобни — за това, че тежати.

— До 12 часа се въртяхме един ден и нищо не можахме да полеем с кутините. Отворите се запушват и водата прелива, накъдето може, — говори кооператорката Пена Николова.

— Трудно става поливане и с тръбопроводите. Хубаво, но трудно. С тях два дена на

„Дренкорус“ две жени полях-ме по 10 декара на ден.

— Със сифончетата един ден се мърчи на царевичата в „Хаджиевата ливада“ и Туню, заведващ водоползуването ни и не можа, — обаждат се няколко кооператорки.

В Павликенското стопанство човек би очаквал по-иначе да са работите по поливането, а то обратно. Нима трябва по някаква формула да се доказва, че производителността при поливането няма да дойде с мотивите, че тръбопроводите не трябва да се ползуват само за удължаване на вадите, че и сифончетата и поливаческите кутини могат да заменят тежкия труд на дваматри и повече кооператори? Бяро е, че всеки кооператор знае как се полива, но, за да бъде трудът по-производителен, тук е необходимо да има постоянни групи, които материално ще бъдат заинтересовани да поливат повече, да развият опита си. Михалци и Върбовка не са далече от Павлики, не е много различна и почвата им, а там вече уверено се насочват към по-производителното поливане.

Павликени са доказвали неведнж, че могат да бъдат с първите. Време е и тук да направят нещо. През август има да се извършват още две поливки на царевичата, а така, както сега се полива, най-много да се даде още една поливка. Но, като че ли вече тук се промъква и необезпокоява за нуждата от нови поливки. Може би и точно затова след посещенията за обмяна на опит в Пловдивски окръг тук не е направено абсо-

лютно никакво изменение, като изключим това, че са поръчали тетки. Тетките, безспорно, са хубаво нещо, но каква е гаранцията, че и към тях няма да се отнесат както към дребния поливачески инвентар, който е в ръцете на бригадите и звената?

Не е късно, и за честта на кооператива тук трябва да се обърне по-голямо внимание на по-производителното поливане. Необходимо е пример, който да се покаже и да убеди, но не като той, който е давал завещан водоползуването. Двамата хидромелиоратори, заведващи водоползуването и агрономите трябва да направят крачка напред за да покажат и поведат хората. Разбира се, не на всички площи тук може да се внедри прогресивното, защото не е мислено от по-рано, когато трябва да се подравнява, да се пускат вадите, да се бразди.

На повече от половината площи в Павликенския кооператив може да се ползува поливаческия инвентар. Може и трябва, защото, ако минем сега през блоковете, ще видим и непълнати редове и заблатено. А най-важното, което трябва да се разбере, е, че при такова поливане, към каквото сега тук са се обърнали, само след няколко години плодосният слой на почвата ще се измие и ще отиде в реката.

Да се надяваме, че с тази ниска култура на поливане в Павлики ще се объса и то ден по-скоро.

Илия МОНОВ

ЗАСЛУЖЕНА ГОРДОСТ

— Иди и се поразходи до местностите „Беглишката ливада“, до „Бибоджак“, а и до другите, за да видиш каква ни е царевичата тази година! — с радост и една гордост говори Никола Атанасов, отговорник на участък Върба от Долнооряховския кооператив.

И действително, на царевичата тук бе отделено заслужено внимание. 4000 декара от най-хубавите плодородни земи бяха отделени за нея. Голям труд положили механизаторите Иван Дончев и Боян Живков да я засят навреме, да я окопаят и натортят. По-голямата част от нея е полята един, а отделни площи се поливат вече и втори път.

Кой как мине сега край царевичните блокове неволно се провиква: „Не царевича, а гора!“ Избуяла е на воля. В отлично състояние е и царевичата в местността „Ташер“, за която се грижат служителите от ТКЗС, потребителната кооперация и учителите. С мекрак я окопах и разрешиха, почистиха я и от колтуди. Сега я поливат втори път. Най-хубавите поливачи са служителите Димитър Йовчев и Енчо Петров. От тази царевича

окачат по 1000 кг зърно от декар. И ще ги получат. Това ясно личи. Издигнала се е на два човешки боя и е пуснала по 2-3 големи кочана, които са се запечели така, че човек просто не може да премине.

Радват се млади и стари. Те са сигурни, че предвиденият добив тази година далеч ще бъде надхвърлен.

Д. Габровски
от Обществения редакция
на в. „Борба“ в Д. Оряховица

СВЕДЕНИЕ

за поливането на селскостопански-те култури към 30 юли 1963 год.

ГКЗС	Полети култури в %	
	общо	в % к. н. р.
1. Алеково	105	112
2. Ореш	101	100
3. Константин	99	82
4. Моравя	98	100
5. Обединение	97	102
6. Търново	95	100
7. Карансево	94	109
8. Овча мегла	93	86
9. Павлики	91	100
10. Горна Струма	91	86
11. Клифарев	87	100
12. Драгомирово	85	57
13. П. Тръмбеш	82	100
14. Лисковец	80	75
15. Д. Оряховица	79	98
16. Козлово	78	100
17. Сушица	77	95
18. Ватан	76	79
19. Джулюница	75	100
20. Камен	74	58
21. П. Сеновец	71	78
22. Пъстър	71	60
23. Ресен	69	100
24. В. Червела	65	72
25. Драганово	64	58
26. Кесарево	59	100
27. Страница	58	64
28. Самоводене	56	90
29. Масларево	56	109
30. Асеново	52	52
31. Михалци	49	72
32. Сухиндол	49	82
33. Д. Липница	43	41
34. Върбовка	42	88
35. Церова кория	41	52
36. Дрякранше	36	68
37. Страхлово	34	14
38. Златарица	15	32
39. Берборо	11.3	0
40. Елеца	6.2	0
41. ДЗС		
1. Свищов	92	97
2. Лисковец	43	66
3. Сватата	18	0
Всичко за окръга	66	87

ЗА ВТОРИТЕ КУЛТУРИ ПОДХОДЯЩИ ГРИЖИ

азотни и фосфорни торове. Много добра за торене на следжъвните култури е органоминералната смес от 200—300 кг оборски или овчи тор, 15—20 кг суперфосфат и 6—8 кг амониева селитра. При такова съотношение на сместа на декар се разхвърлят по 400—500 кг преди сеитбата и по 100 кг при две подхранвания през юли и август. При липса на оборски тор, подхранванията следва да се извършват само с минерални торове.

Климатичните условия у нас се характеризират с недостатъчни валежи през летните месеци, което дава отпечатък върху отглеждането на вторите култури. Без напояване добивите, например, от царевичата за силаж, са несигурни, а отглеждането на втори зеленчукови култури, царевича за зърно, слънчоглед и соя е невъзможно. Водните нужди на вторите култури са големи още в младата възраст на растенията. Това се дължи на голямото изпарение, което става през най-горещото време (от 15 юли до 30 август). Ето защо поливките на следжъвните култури трябва да се дават редовно и по-често още през ранните фази от развитието им.

Обикновено през лятото в кооперативните

ПЪРВИЯТ ПРОТОТИП

Вече два месеца и половина колективът на Завода за автоматични везни в град Ямбург работи по изготвянето на първия прототип на циферблатна бързодействаща везна до 300 килограма. Ентузиастичният колектив не се спря пред никакви трудности, въпреки че те бяха много и се срещаша на всяка крачка.

В края на юли победата бе спечелена. Готов бе първият прототип. Радост заля задите и цеховете на завода. Но от всички най-много се радваха онези, които вложиха най-много труд по изготвянето на прототипа: ръководителят на монтажния цех Георги Проданов, монтьорите Симеон Паладичев, Николай Кюрчев, Лазар Косерков, Моско Кондев, Павел Божилов, Райчо Градушев и други.

Т. Лидов

от Обществения редакция на в. „Борба“ — гр. Лисковец

На дълбока оран

Жътвата на есенниците в с. Михалци приключи. Веднага след комбайните заработиха „влачите“. Те извалякоха сламата, а кооператорите я складираха.

Сега в блоковете отново боят тежки трактори. Те редат бразда след бразда на дъл-

бочина 25—27 сантиметра. От предвидените 6500 декара, вече са изорани 2000. Чернеят пресни угари и пътят сърцата с надежда за още по-добри резултати от пролетните до-години!

И. Дечев

от Обществения редакция на в. „Борба“ в Михалци

Първенец за шести път

За високи трудови постижения през второто тримесечие на пристанище Свищов беше присъдено за шести път переходното червено знаме на Министерския съвет и Централния съвет на Профсъюзите. През полугодията то има рекордни постижения в изпълнението на плана по всички показатели. Високото отличие вдъхнови още повече работниците, механиците и служителите. Резултатите не за-

късяха. През първия месец на третото тримесечие планът беше изпълнен 12 дни предсрочно 150 на сто, а на 28 юли беше изпълнен деветмесечният план с 64 дни предсрочно.

Целият трудов колектив е твърдо решил да ира на 1963 година да не отстъпи переходното червено знаме и да изпълни годишния си план три месеца предсрочно.

Марин КОЛЧЕВ

ПРЕД ДЕНЯ НА ЖЕЛЕЗНИЧАРИЯ

КОМСОМОЛЦИТЕ НА ПОСТ

В Локомотивното депо Горна Оряховица работи и младата железничарска бригада „Малчица“ на Атанас Настев. Деня на железничаря тя ще посрещне с високи успехи.

Икономисала е над 1200 кг цветни метали, а трудовите норми за юли са изпълнени 125 на сто. Заслуга за това най-много имат Иван Калчицков, Вълчо Желнев и Никола Михайлов, които предадоха опита и знанията си на Петко Чилингиров, Иван Върбанов и Марин Коцев.

В резултат на добрата работа в бригадата, при обща-

ние локомотивите да излизат от ремонт за 32 вместо за 36 часа, ремонтът се извършва средно за 31 часа. В навечерието на празника резултатите са още по-добри. На 23 юли локомотив 16-01 излезе от депо след 24-часов престой, а локомотив 16-05 — след 25 часа. Посочените цифри красноречиво говорят, че комсомолците — железничари от депо Горна Оряховица са готови да посрещнат достойно своя празник.

М. Петрова

от Обществения редакция на в. „Борба“ — Г. Оряховица

Предпразнични успехи

Колективът на Десети майсторски участък при гара Златарица успешно изпълнява поставените му задачи пред Деня на железничаря. Майсторът на железния път Хр. Калчев винаги добре разпределя ежедневно работата между четите и следи за нейното качествено изпълнение.

Поливаческата група с отговорник Георги Николаев Молев от втора бригада на Пеню Емануилов при ТКЗС в с. Върбовка използва в поливането разпределителни кутини. Един поливач стига вече до 12 декара за смяна.

Снимка: Г. Мусински

ство.

През изминалото полугодие изпълнението на трудовите норми за всички е 128 на сто. Най-добре работят четите на Димитър Герджиков от Церова кория и Веселин Алексков от гара Златарица. Те поддържат в образцов вид зачислените им участъци и затова се нареди-ха на първо място в Девета жп секция — Горна Оряховица.

С това допринесоха много за спечелването на переходното червено знаме, което ги вдъхновява за нови по-големи дела пред празника.

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

ВСЕПРИЗНАТ АВАНГАРД

Комунистите и всички трудещи се в Съветския съюз, трудовите хора от целия свят отделиха голямо внимание на една славна годишнина — 60 години от II конгрес на Руската социалдемократическа работническа партия. На този конгрес, под ръководството на Владимир Ильич Ленин, в Русия беше създадена първата марксистка партия от нов тип — партията на болшевиките.

Развивайки творчески учението на Маркс и Енгелс, великият Ленин насочи руското революционно движение към непримирима борба срещу империализма и всякакви извращения на марксизма и показа на работническата класа от целия свят каква партия й е нужна. Стъпка по стъпка, в епохата на империализма, Ленин изкова идеологическите, организационните и тактическите основи на партията от нов тип — партия, способна да застане начело на масите и да ги поведе в решителен штурм за освобождението им от всякаква експлоатация, национален и социален гнет. Развивайки учението за социалистическата революция, Ленин осветли проблема за мира и войната, проблема за победата на революцията в една страна и даде основните насоки на борбата за изграждането на социализма в Русия.

Зървейки по неизпитани пътища, отстоявайки твърдо независимостта на първото социалистическо Отечество, Комунистическата партия на Съветския съюз изведе съветската страна до победата на социализма и първа в историята на човечеството прие конкретна програма за изграждането на комунистическото общество. Сяглата дия на XX, XXI и XXII конгреси на КПСС ще остане като маяк в човешката история, който ще осветява пътя на всички народи към заветната цел — комунизма. Животът напълно потвърди великата жизнена сила на идеите на марксизма-ленинизма, който кондензиран израз са огромните успехи на Съветския съюз и успехите на страните от световната социалистическа система. Всеки опит да се отрече пътят на КПСС, да се омаловажи историческият опит на Съветския съюз в строителството на социализма и комунизма, неговата братска и безкористна помощ към останалите народи от социалистическата система и страните, отхвърлили колониалното робство и обречен на провал.

Днес КПСС високо развива великото знаме на марксизма-ленинизма и си остава всепризнат авангард на световното комунистическо движение. Нейната линия и тактика е образец за всички борци за мир, демокрация и комунизъм. Няма сила, която би могла да отклони народите от пътя на КПСС. Защото този път отговаря на техните най-искрени стремежи, чувства и мисли, защото той отговаря напълно на техните интереси.

Българските комунисти и всички трудещи се с искрена радост отбелязват славната годишнина от създаването на великата Комунистическа партия на Съветския съюз. Те от сърце приветствуват целия съветски народ и още веднж го уверяват, че пътят на КПСС, пътят на ленинизма е път и на Българската комунистическа партия, на българския народ. Само в семейството на социалистическите страни, с братската безкористна помощ на Съветския съюз, с взаимомоощта на народите от великото социалистическо семейство, успешно може да се строи социализъм и комунизъм.

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Др. Петров

Бузлуджа

БЛИЗО ДО ВРЪХ ШИПКА, недалеч от Казанлък се намира историческият връх Бузлуджа.

Тук на 20 юни ст. ст. 1868 г. падна в неравна бой с турците Хаджи Димитър.

Тук на 20 ст. ст. 1891 г. се състоя Първият учредителен конгрес на Партията.

Тук през януари 1944 г. паднаха в престрелка с фашистите партизани Богдан Борисов Норданов (Любчо), Славе Ангелов Богданов (Альоша) и Георги Николов (Еньо).

Бузлуджа е и връх, и паметник. Затова го измичаме с благоговение, то на поклонника. А измичам ли го, той ни подарява и планинския си чар, и българската си гордост. Той е връх на подвизи и слава! Неговите спомени окрилат и облагородяват, възбуждат и възпитават. И ни събуждат в мисли и дела.

Нарекохме го Хаджи Димитър. Хубаво. Турците вие ка да го именуват Хаджиата. Както някога народът интимно е споменавал своя безстрашен закрилник от отоманския ятаган. И това е хубаво. Защото героят обезсмърти върха със смъртта си в неговата бухалка усок. В нея турците еден изрече последния си призив пред гибелта на четата с лъвови знаци на калпаците:

— Братя, да умрем като българи за свободата!

Ботев овековечи и върха, и юнака в баладата, която прославя Бузлуджа като светиня на народа и неговата непреклонна воля за свобода

или смърт. По
Тоз, който надне в бой,
защото не умира идеята му
за свобода.

Той не умира. . .
защото не умира идеята му
за свобода.

Това е символът на Бузлуджа, неговото зелено хайдушко знаме! И то събра на Илинден през 1891 година в шумана под кичаста буха около един млад апостол, издънка на освободителните ни деди, ония събратя, които се заклеха да станат сякаш на семето, което вече роди своя плод Балканът тогава им зная хайдушката си песен, месечината им освети потайното гнездо, младият апостол с възрожденска брада разпадна в джупите им искрата, от която щеше да лумне пламъкът на революционната мисъл и самата революция. От тази дружина се породиха други, разномислиха се, обединиха се и възвръстанаха след десетилетия в партията на българските комунисти.

Димитър Благоев беше нейната душа, оръдието, който събра първите пилци на социализма в горската самотия на Бузлуджа. Днес под стария бук в потайното събрание на първия конгрес бляма морен барелеф възпоменава рождението на великото дело. В името на това дело по-късно паднаха неизброими жертви. . . Между тях и Любчо, Альоша и Еньо, тримата млади партизани, простреляни от башибозите на фашизма през един викровит януарски ден на 1944 година. Но и те пееха срещу смъртта песента на Ботев, която обезсмъртява.

Борба за първенство

ПОЛЕТО отново се събуди от младежката глъч. Утрото първата бригада работи на полето. Те навлязоха в зеленото море от доматени стъркове. Бързо се пълня чашите със зрели домати за износ. Във всички звена се чуват гласове на първенство. Червеното знаме „звено-първенец“ се веся над дехите, където работят средношколците от първо звено, с бригадир Александър Стефанов.

Нашето желание е да запазим първенството до края на бригадата. Мислим, че ще успеем. Имаме достатъчно сили, — разказва звеноводът.

Но крайният резултат е трудно да се отгада от сега, защото с такъв устрем работят и техните другари от трето звено. Пък и второто звено не изостава. Голяма е амбицията да достигне първенство. Паметните средношколци работят и пята, а песента оглася безкрайното поле и като че развирва всеки морен селски труженник.

Много неща разказа бригадирът Богдан Ангелов Панайотов, който доскоро беше в рекетите на Народната армия като офицер. Цифрите на извършената работа като че все пак най-красноречиво показват резултатите от досегашния труд на полето. Бригадата има средно дневна изработка по 3.20 лева, а отделни звена достигат и до 3.40 лева. За 20 работни дни ръцете на учениците са свиршени, ли работата за 5500 лева. А същите възторжени младежи завладяха сърцата на павелчани не само с труд. Те изнесат всяка седмица пред кооператорите програми, където звучат техните песни и хумор, където смело и правдиво усмиват нередностите.

Бригадата организира среща със средношколската бригада от с. Страхилово. Комунистите сключиха договор помежду си за социалистическо съврънание.

А. Паунов

ЮЛСКАТА ВЕЧЕР бавно гаснеше над града. Край сградите и в дворовете вече се гнездеше легналият здрач, пропелен от светлината на електрическите лампи. Толъ вятър замени лятната магаря и с невидима сила събра в едно течение ярат на каменните улици, тухлените сгради и здания.

Градът стихнаше и зашавнаше. Шумът на фабричните станове, който през деня се губеше в бръмченето на мотори, камioni и рейсове, сега като че ли постепенно се засилваше.

През оградата на училището, в което се помещавае градската средношколска бригада, се пречупа човешка фигура като привидение и тушна на тротоара като изхвърлен камък. Човек вървеше ниско скрито. Като поетия минута-две, така на мълво, той по преграден ивай огралата в посока обратно на портала, прегазя набързо снопа лъчи на уличните лампи и потъна в тъмнината под моста на реката.

Не след дълго на вра

тата на едно жилище се похолопа припряно и отговори се зачу изплашен женски глас:

— Кой е?

— Аз съм, мамо! Отвори ми!

В осветения коридор се втурна Гошо. В бригадирската форма, като че ли беше пораснал, изглеждаше по-виновен, като подкастрена филанка. Косата му разпозна, паднаше на челото, където прашина под чертаеше кафяви бразди.

Изплашена, майката вторично поглед в дупето на сина си. Тъкмо да го запита по какъв случай е в къщи и то по това време, тя се опомни и, за да скрие от баща му истината, остави въпросите за себе си.

— Думай, Гошо! — прошепна тя и започна да гали седемнадесетгодишния си син.

— Тежко, мамо! Не изтърях. — отвърна зададено то, като триеше се с бригадирското кепе потта от челото си.

— И как си се изцапал! Като че в пръстта си се ровил!

Младежки простори

РЕДАКТИРА МЕЩАТЕН МЛАДЕЖКИ ОТДЕЛ

Разнообразно, полезно, приятно

В ранното утро тишината на горния Балкан беше нарушена от силния глас на тръба. След миг се изпъна строят на бригадирите от Вуйновската окръжна средношколска бригада. С мотиви на само 44-те комсомолци и комсомолки от гр. В. Търново поема към стръмния хълм на „Козилото“.

Така е всеки ден. В букаците край „Гръстениците“ и Караиван, чак до с. Дрента се носят песни. Копиривата, къпините създават трудност при окопаването на бороните насаждения, но въпреки това всеки линеен метър е насчетено окопан. Всяко борче е оградено с вниманието на младежите. И ето — за 20 дни тези „търновски градини“ както ги нарича бай Стефан Кирчев — старши горският надзорел, окопаха 125 000 линейни метра борони насаждения.

Лагерът в Вуйновския балкан е не само за труд, а и за отдих. Животът тече много по-лесно, дните летят неусетно. Незабвними ще бъдат за бригадирите трите нощи похода до билото на Балкана. Край бригадата огън колко стихове и песни кънтят! Всяка вечер в лагера една от четите изнася литературно-музикална програма. След работния ден младежите решават задачи, спорят върху литературни теми. С интерес и внимание беше разглеждано и Отвореното писмо на ЦК на КПСС.

Жителите на с. Дрента са много доволни от своите помощници и гости. Те още говорят с възхищение за двете естрадни програми, които им изнесоха младежите. Те бяха наситени с хумор, ирония, песни, забави. С голямо възхищение очакваха всички срещата на средношколската бригада с бригадата на с. Дрента.

Войсковият окръжен лагер за били и Русенски средношколски лагер в с. Дрента. Тя остави незабвними спомени за всички. На събора в красивата местност „Хорещице“ ще се срещнат и със средношколската окръжна бригада от Стара Загора.

Толкова много и толкова интересни неща съставляват живота на средношколската бригада край с. Дрента, че е трудно да се спомене за всички. Разнообразно, полезно и приятно — тия думи са достатъчни.

Кирчо ВАСИЛЕВ
от Общественият редакция на в. „Борба“ в Елена

ПИОНЕРСКИ ТРУД ЗА РОДИНАТА

ГОРЕЩА ЮЛСКА УТРИН. Стъпалото още не се е показало над хоризонта. А училището на село Палаков рът са вече оинени. Работните стопани бързат за хлебородните поля. Не остават настра на и пионерите от двете училища в селото. Като разобудни пилци те последнично и на групи се събират на селския площад. Първата група днес ще отиде в помощ на горското стопанство Елена, на разсадника в село Костел. Каминиът е готов и засмените пионери вече са взели мостата си. Другите, по-големите, жънат пшеницата на училището. Най-малките пък с кошнички в ръце отиват да берат малини на стопанството. И тук шум, звънци и подвиквания.

Така е почти всеки ден.

Досега учениците са набрали над 3000 кг сочни малини, които са работили на пълн.

Пожънати са 10 декара пшеница. Тя ще се използва за училищните трапезарии през зимата. Набрали са много горски били, ливов цял.

След приключване на трудовия ден, групите весели и доволни се прибират по домовете си.

Ц. Нинифоров, дописник

БЛАГОДАРЯТ ОТ СЪРЦЕ

Преди около един месец в с. Върбица бе сформирала комсомолска бригада. В помощ на четирите зеленчукови градини бяха 35 младежи и девойни-средношколци.

Бригадата вече приключи своята работа. На тържествената вечер състояла се неотдавна, се отчетоха много добри резултати. Манипулирани са над 200 тона домати за износ. Освен това бригадите са участвували в сортирането и брането

на доматите, бране на пипер, джене и сортиране на картофи. Освободени от задълженията да манипулират домати, кооператорите-градинари можаха да извършват други належащи работи, каквито в зеленчуковите градини са много.

Кооператорите и всички кооператори благодарят от сърце на средношколците за навременната помощ.

Димитър Габровски

Младежите от средношколската комсомолска бригада в с. Палици участвуват активно и в слагажането.

Д. Динчев

МАЛКИТЕ БУБАРИ

ЧЛЕНОВЕТЕ на дружинния съвет и комсомолското бюро бяха заобиколили своята ръководителка и неговелелови пятаха защо ги събира.

— Викам ви на помощ! Мравки са нападнали пионерската ни стаи. Трябва да обмислим какво да правим.

Изненада, недоумение се изписа по нечици лица. Комсомолците се засмяха многозначително. Но всички се устремиха с необикновена бързина към втория етаж на новата сграда. Сякаш всички алязоха заедно и ахнаха — Борото беше почерняло от мравки. Пристъпиха и . . . общ смях огласи стаята. Та това бяха малки буби!

Учениците се наредиха около масата. Всеки отрял, всяко дружество получи зададена си — през коя седмица, в кои дни да се грижи за бубите.

Бъдещите дърводелци няколко дена коваха, чукаха. След това дойдоха най-малките. Чавдарчетата и пионерите с радост караха производствената си практика тук. За пример им бяха комсомолците. Те се качваха на високите черници, режеха клоии, носеха пълните чували.

Включиха се с работ и най-малките — възпитаниците на детската градина.

Настъпи усиленото хранене. На ден трябваше да се берат по 50 чувала лист — голяма работа. При това дъждовете валиха. Най-лошото беше, че необраните черници в селото започнаха да намаляват. Но пионерите и комсомолците не се стъпиха пред трудностите.

След месец неуморен труд бубите се поканиха на хранилище и започнаха да вилт своите копирени нишки. Най-голяма радост и частие изпитаха всички, когато отново цялата дружина и комсомолското дружество се събраха, за да приберат стегнатите жъти пшеници. Малките бубари от училището в Чакали предадоха на държавата 260 кг добродружествени пшеници.

Ив. СТ. МИХАЙЛОВА

Весело и безгрижно прекарват лятото децата от детската площадка при училище „П. Р. Славейков“ — В. Търново.

НА СНИМКАТА: Учителката Цветана Колева разучава с малките палатници игратата „Вятърната мелничка“.

ШЕСТИДЕСЕТ ГОДИНИ ОТ ИЛИНДЕНСКО-ПРЕОБРАЖЕНСКОТО ВЪСТАНИЕ

НА БЕРЛИНСКИЯ КОНГРЕС

1878 година великите сили оставиха Македония и Одринска Тракия под властта на султана, въпреки участието на населението им в общата борба за политическа свобода, българско училище и църковна независимост. Турските феодали, озлобени от поражението си в Освободителната война и Сан-Стефан, от народната съпротива срещу решението в Берлин и особено след Съединението на Източна Румелия с Княжество България, засилиха гнетта.

Македонци и тракийци си подадоха ръка и изградиха своята Върхна македоноодринска революционна организация. Те излякоха поуки от събитията и разбраха, че в борбата си за свобода не могат и не трябва да разчитат на помощ нито от империалистическите сили, нито от буржоазно-монархическите правителства на балканските държави, които искаха да използват национално-освободителното движение за свои цели. Като свой искрен и безкористен съюзник за свобода видяха само прогресивните обществени сили. С особено обаяние се ползуваше партията на тесните социалисти, възглавявана от Д. Благоев, сам роден в Егейска Македония. Вождовете на македонската революция Гоце Делчев, Даме Груев, Георгиев Петров и много от близките им съратници, като Никола Карев, Яне Сандански и др., повече или по-малко оформиха своя мигроел под влиянието на марксизма.

Ръководителите на ВМОРО дадоха ярко народно-демократично и антинационалистическо направление на освободителното движение и издигнаха лозунга за самостоятелна автономна Македония.

Прославилите се с арменските кланета „кървав султан“ Абдул Хамид се възползува от Горноджумайското въстание (1902г.), за да използва национално-освободителното движение за свои цели. Като свой искрен и безкористен съюзник за свобода видяха само прогресивните обществени сили. С особено обаяние се ползуваше партията на тесните социалисти, възглавявана от Д. Благоев, сам роден в Егейска Македония. Вождовете на македонската революция Гоце Делчев, Даме Груев, Георгиев Петров и много от близките им съратници, като Никола Карев, Яне Сандански и др., повече или по-малко оформиха своя мигроел под влиянието на марксизма.

Ръководителите на ВМОРО дадоха ярко народно-демократично и антинационалистическо направление на освободителното движение и издигнаха лозунга за самостоятелна автономна Македония.

Прославилите се с арменските кланета „кървав султан“ Абдул Хамид се възползува от Горноджумайското въстание (1902г.), за да използва национално-освободителното движение за свои цели. Като свой искрен и безкористен съюзник за свобода видяха само прогресивните обществени сили. С особено обаяние се ползуваше партията на тесните социалисти, възглавявана от Д. Благоев, сам роден в Егейска Македония. Вождовете на македонската революция Гоце Делчев, Даме Груев, Георгиев Петров и много от близките им съратници, като Никола Карев, Яне Сандански и др., повече или по-малко оформиха своя мигроел под влиянието на марксизма.

длителното движение за свои цели. Като свой искрен и безкористен съюзник за свобода видяха само прогресивните обществени сили. С особено обаяние се ползуваше партията на тесните социалисти, възглавявана от Д. Благоев, сам роден в Егейска Македония. Вождовете на македонската революция Гоце Делчев, Даме Груев, Георгиев Петров и много от близките им съратници, като Никола Карев, Яне Сандански и др., повече или по-малко оформиха своя мигроел под влиянието на марксизма.

Ръководителите на ВМОРО дадоха ярко народно-демократично и антинационалистическо направление на освободителното движение и издигнаха лозунга за самостоятелна автономна Македония.

Прославилите се с арменските кланета „кървав султан“ Абдул Хамид се възползува от Горноджумайското въстание (1902г.), за да използва национално-освободителното движение за свои цели. Като свой искрен и безкористен съюзник за свобода видяха само прогресивните обществени сили. С особено обаяние се ползуваше партията на тесните социалисти, възглавявана от Д. Благоев, сам роден в Егейска Македония. Вождовете на македонската революция Гоце Делчев, Даме Груев, Георгиев Петров и много от близките им съратници, като Никола Карев, Яне Сандански и др., повече или по-малко оформиха своя мигроел под влиянието на марксизма.

Ръководителите на ВМОРО дадоха ярко народно-демократично и антинационалистическо направление на освободителното движение и издигнаха лозунга за самостоятелна автономна Македония.

Прославилите се с арменските кланета „кървав султан“ Абдул Хамид се възползува от Горноджумайското въстание (1902г.), за да използва национално-освободителното движение за свои цели. Като свой искрен и безкористен съюзник за свобода видяха само прогресивните обществени сили. С особено обаяние се ползуваше партията на тесните социалисти, възглавявана от Д. Благоев, сам роден в Егейска Македония. Вождовете на македонската революция Гоце Делчев, Даме Груев, Георгиев Петров и много от близките им съратници, като Никола Карев, Яне Сандански и др., повече или по-малко оформиха своя мигроел под влиянието на марксизма.

Ръководителите на ВМОРО дадоха ярко народно-демократично и антинационалистическо направление на освободителното движение и издигнаха лозунга за самостоятелна автономна Македония.

Прославилите се с арменските кланета „кървав султан“ Абдул Хамид се възползува от Горноджумайското въстание (1902г.), за да използва национално-освободителното движение за свои цели. Като свой искрен и безкористен съюзник за свобода видяха само прогресивните обществени сили. С особено обаяние се ползуваше партията на тесните социалисти, възглавявана от Д. Благоев, сам роден в Егейска Македония. Вождовете на македонската революция Гоце Делчев, Даме Груев, Георгиев Петров и много от близките им съратници, като Никола Карев, Яне Сандански и др., повече или по-малко оформиха своя мигроел под влиянието на марксизма.

Станьо П. ГЕОРГИЕВ

да разгроми ВМОРО, която бе добила неоспорвано влияние и значителен ръст. Войска и баншобозук подложиха Македония и Тракия на повсеместен терор. Неопикуемите страдания на народа създадоха психологическата предпоставка за противодействие с оръжие в ръка и доведоха до прибрзаното решение за общо въстание.

На Илинден утринното слънце озари разветите червени знамена с лозунга „Свобода или смърт“. При непрекъснатия тържествен звън на камбаните потиснатите македонски народни маси грабнаха оръжия. Лумнаха отново в полпалените бейски кули, отекнаха взривовите по жп линии и съобщителни възли, попухаха хиляди пушки в сражения с турските гарнизони. С неопикуем въторг и твърда решимост народните маси в почти целия Битолски окръг се хвърлиха в неравната борба. Те установиха своя власт в планинските райони на Битолска, Костурска, Леринска, Охридска и Кичевска казаа и превзеха с пристъп гр. Крушево и паланките Смилево, Килсура и Невеска.

На 4 август Илинденското въстание достигна своя апогей с обявяването на знаменитата Крушевска република. Начело на временното и правителство от 6 души (по двама българи, власи и туркомани-патриархисти) застана социалистът Н. Карев. През 10-дневното си съществуване Крушевската република показа на всички как могат да се преодолее националните вражди и да се воли задружна борба в името на свободата и добруването на всички угнетени.

На 19 август — Преображение — бе обявено въстание и в Одринска. Провъзгласена бе Странджанската република. Устроена на комunalни начала, тя просъществуваше до 6 септември.

Светът се смята от геронизма и сеоботрицизмот на илндинци и преобранияци, и особено от техните смели акции само на десетки километри от Цариград. С ярос и жестокоство султанска-Турция се нахвърли върху въстанията роб. Нал 200 села бяха превърнати в пепелина. В тях загинаха мъченически към 5000 души. Хиляди момци и жени бяха поругани и пленени, 70 000 души — обезпомени, а 30 000 — принудени да емигрират в България. Тази печална равностметка обаче не приключи героичната борба на поробена Македония и Тракия.

Неуспешният край на Илинденското и Преображенското въстание не сломи духа на потиснатия роб, не отне твърдата му воля за борба и въярата му в своята революционна организация.

БЕГЛЕЦ

РАЗКАЗ

Да опусеят и бригадите, и главата! Аз за това ли те уча, да копаш по баирите! Духах му аз на баща ти, да не те пишмем, но той като зяхнал: „Да върви човек я! Ще те опипиш и толкова.“

Ласките на майката стоплиха първоначалното безпокойство на сина и той, уморен от работата през деня и от неприяностите на това пусто бляство, се тръгна на купската и на часа заспа. Друг път се повтараше в леглото, обръщаше се ту на една, ту на друга страна, замисляше се за нещо. А сега тялото му се отпусна като пребито, клепачите се затвориха бързо и съвсем неусетно. . .

— И сега? — попита тревожно майката.

— Сега, избягах. —

изхлипа Гошко. — Не плачи, майка, не плачи! Заклучи вратата да не влезе случайно баща ти, а утре, като отиде на работа, ще решим. Не си убил човек я! Ще те опипиш и толкова.

Опица наоколо си, поглежда към стената, на която забелязва силуетите на виспната рамка, и разбира, че е сънувал. Но защо се сили, а не може да заспи от ново? Питваря клепачи, а те бързо пак се отварят. Главата му бучи. Нещо в нея се премята, оплита се, изгубва се и пак се появява.

Дочува звън на кирака, ударила с камък. Гласът на командира: „Строй се! Всички на работа!“ „Десет минути почивка!“ Песен: „Да строим неуморно, другари!“ И всичко пак се слива в този шум, от който нищо не можеш да различиш.

Обръща поглед към стената. Кой дявол е написал с едри букви

Бригадирите се строяват, запяват и тръгват. Анка пак му маха с ръка, вина го. Гошко не се събужда, припадна след тях, за да не го забележи командантът и тъкмо да се прикачи към опашката, отваря очи.

Опица наоколо си, поглежда към стената, на която забелязва силуетите на виспната рамка, и разбира, че е сънувал. Но защо се сили, а не може да заспи от ново? Питваря клепачи, а те бързо пак се отварят. Главата му бучи. Нещо в нея се премята, оплита се, изгубва се и пак се появява.

Дочува звън на кирака, ударила с камък. Гласът на командира: „Строй се! Всички на работа!“ „Десет минути почивка!“ Песен: „Да строим неуморно, другари!“ И всичко пак се слива в този шум, от който нищо не можеш да различиш.

Обръща поглед към стената. Кой дявол е написал с едри букви

Бригадирите се строяват, запяват и тръгват. Анка пак му маха с ръка, вина го. Гошко не се събужда, припадна след тях, за да не го забележи командантът и тъкмо да се прикачи към опашката, отваря очи.

Опица наоколо си, поглежда към стената, на която забелязва силуетите на виспната рамка, и разбира, че е сънувал. Но защо се сили, а не може да заспи от ново? Питваря клепачи, а те бързо пак се отварят. Главата му бучи. Нещо в нея се премята, оплита се, изгубва се и пак се появява.

Дочува звън на кирака, ударила с камък. Гласът на командира: „Строй се! Всички на работа!“ „Десет минути почивка!“ Песен: „Да строим неуморно, другари!“ И всичко пак се слива в този шум, от който нищо не можеш да различиш.

Обръща поглед към стената. Кой дявол е написал с едри букви

Бригадирите се строяват, запяват и тръгват. Анка пак му маха с ръка, вина го. Гошко не се събужда, припадна след тях, за да не го забележи командантът и тъкмо да се прикачи към опашката, отваря очи.

ЗА ВИСОКОПРОИЗВОДИТЕЛНО ПОЛИВАНЕ

В нашия окръг могат да се напояват над 700 000 декара площи. При сегашните начини на поливане с мотика, при дневна производителност 4.5 декара на поливач, за еднократно напояване на тия площи са необходими 155 000 човекодни. Или средно дневно в окръга трябва да излизат над 8000 поливачи. Става ясно, че е крайно необходимо да се потърсят възможности за решително повишаване на производителността на труда при поливането.

Още в началото на годината в окръга бе поставена задачата — през поливния сезон средната дневна производителност на един поливач да достигне 7—8 декара за окончателна култура. Това бе решение, базиращо се на опита на поливаческите кадри в окръга, на наличната поливаческа техника и увеличението поливачески инвентар. Кооперативните стопанства и напоявателната система разработиха мероприятия, прие се и починахт „С по-малко труд — да полеем повече декари“. Когато обаче дойде времето за поливане се оказа, че хубавите решения и почини са се пречупили в инертността на редица специалисти и ръководители. Хората нарамиха мотиките и отидоха да полват по старому.

Напоследък, след посещението, което направиха някои наши ръководители и специалисти в Пловдивски окръг, където има голям напредък в повишаване на производителността на труда при поливането, се чувства едно радостно раздвижване. Редица стопанства изявиха желание за доставка на разпределителни кутини, сифончета, тръбопроводи. В Ресен, Бяла черква, Върбовка и други се вземаха практически мерки за прилагане виденото и чуто.

Направеното досега, обаче в това отношение е все още недостатъчно. Съществува опасност разгорелият се огън бързо да загасне и скоро на ново да се окажем в числото на изоставащите.

За да не се случи това от всички стопанства, представители на които ходиха в Пловдивски окръг, се иска да се вземат незабавни мерки

за приложение на положителния опит. Останалите стопанства могат да видят ефективното напояване с дребен поливачески инвентар в ТКЗС Бяла черква, Върбовка и особено в Ресен. Особено внимание следва да се отдели на опита на втора бригада от с. Ресен по отношение ползуването на дребния поливачески инвентар. На блок от 930 декара с дължина от около 1000 метра по хоризонталите през 350—400 метра тук са прокарани блокови вади. С това блокът по дължината си е разделен на три по-малки парцели. Във всеки парцел работи група от по 2—3 поливачи. Отделните поливачи са се специализирали за работа с различен инвентар. Така например, групата на поливача Трифон Бенюв, в състав от 3 души, работи със 75 сифончета. За един ден тя полива около 30 декари, или средно по 10 декара на поливач. При започване на работата поливачите зареждат сифончетата. След това единият работи по поддържането на водата, вторият следи през всички сифончета да протича вода, а третият върви пред водата из междуредицата. Недостатък при работата на тая група е, че водата е слабо укрепена и не може да подаде достатъчно вода, за да се увеличи броят на сифончетата. При по-широка вада същите три поливачи биха могли да работят със 120—130 сифончета. Тогава вече и производителността на труда би се почти удвоила. Поливните бразди не бива да са по-дълги от 250—300 метра. В противен случай се изразходва повече вода от необходимата. Разбира се, дължината на браздите трябва да се определи в зависимост от типа на почвата. При пропускливи почви браздите трябва да са по-къси, докато при слабо пропускливи те могат да стигнат 400—500 метра и повече.

Групата на поливача Мортан Гушев, работеща с разпределителни кутини, е от двама човека. Блоквата вада пропуска 70 литра вода в секунда. От наличните 12 кутини работят само с 8, защото за останалите не достига вода. И тук двамата поливачи

при по-широка вада, биха могли да работят вместо с 8, поне с 12 кутини. В такъв случай и производителността на труда ще е далеч по-висока от сегашното постижение по 15 декара на човекоден.

С тръбопроводи работи групата на Илия Захариев. При тях работата е по-спорна и производителността надхвърля 20 декара на поливач.

Какви условия трябва да се спазват при работа с дребния поливачески инвентар?

Групите да са от по трима работници, от които единият да поддържа водата, вторият да следи за редовната работа на сифончетата или кутините, а третият да следи как върви водата в междуредицата. Да се снабдят с по 40—50 сифончета или с по 4 разпределителни кутини на поливач. Вадите да са укрепени и да подават най-малко по един литър в секунда на сифонче или на група, работеща със 120 сифончета — 120 литра вода в секунда, а на кутини минимум по 10 литра в секунда. Тръбопроводите трябва да се поставят върху подравнен с лопата или мотика терен, за да не срещат препятствия и в ниски случаи да не се позволява превиването или прегъването на работещ тръбопровод, тъй като се намалява количество-

то на минаващата през него вода.

Вадите из блока да са с минимален наклон. През 10 метра да се преграждат със савачета, които ще спомогнат да се повдигне нивото на водния стълб във вадата. На самите савачета да има отвори за преминаване на водата, като само последният е без отвор.

Стопанствата трябва да направят необходимото за достатъчност на тетки, подобни на тия, с които се работи в Пловдивски окръг и, с които се постига по-голяма производителност на труда.

В усилията за повишаване производителността на труда на поливачите не малък дял се пада на едрия поливачески инвентар, машини и инсталации. В това отношение нашата досегашна работа е лоша. За голямо съжаление сега тия машини се ползват по-зле и от миналата година. Това е недопустима аномалия и с усилията на ТКЗС бързо трябва да се преодолее.

Въпросът за организиране на високопроизводителното напояване в нашия окръг е в ръцете на партийните и стопанските ръководители, на специалистите. От отношението им към тази задача зависи нейното успешно осъществяване.

Д. ЦЪРОВ

Драго е да работиш

Обед бе минал отдавна. Слънцето вече се движеше към запад, но още силно жар по земята. Николай Панайотов, агрономът в ТКЗС Джулюница, върви по речната дига, а погледът му все в царевичния блок. Някъде към средата създа човек и се отправя към него. Така Панайотов, без да забележи, потъва в кал и вода. Опит се да направи още няколко крачки, но отново потъна, огледа се и извика:

— Има ли тук хора, бе-е? ..

— Има, има-а-а... — обадиха се пресипнал глас наблизо. Това бе поливачът бай Стефан.

Като се добря никак си до него, агрономът одобрително му кимна и рече:

— Това вече е напояване по меран.

— Та такава богатство оставя ли се да жадува, бе! Я погледни! Два човека боя и извират, а какви кочани само е нахвърляла.

— Хубава е тази царевичка бай Стефане, но „Канзас“ е пушал по 2-3 кочани. Само да ги отхрани.

— По два-три? Пък аз съм забелязал стъркове с пет кочани и за изложба ще ги занеса в село.

Поговориха си още малко и агрономът замисли към други блокове. Сърцето на бай Стефан бе пълно с радост. Започна да си подсырва с уста някаква игрива мелодия. Пуска водата по вадите, а тя тече бавно, шуми покрай широките листи на тиквите, попила до едрата царевичка. Всичко е от хубаво по-хубаво и тъй е драго да работиш. Затова Стефан не иска никаква

Повече от двацет дни Тодор Матеев, — поливач към първа полсвадна бригада в кооперативното стопанство в с. Караи-сен, е един от най-редовните в поливането на царевичата.

Снимка: Ив. Воденичаров

смяна, а полива цял ден с другаря си Стоян.

Когато почервенелият слънчев диск се потопи в тъмната на далечния запад двамата другари си тръгват доволни към село. Вървят и се вглеждат в крайпътните царевични редове.

— Искаш ли, бай Стефане, да ти намеря стълбо с повече от пет кочана? Ето, брой тук, не са ли шест?

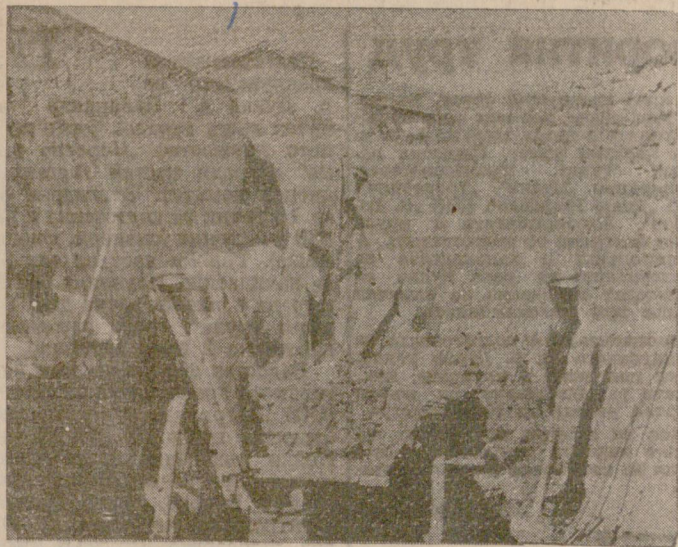
— А, ето, тука седем — изненада го Стефан. Тринадесет листа, а седем кочана!

— Какво нещо е науката, бай Стефане! — тихо заговори Стоян. Това, което преди смятахме за невъзможно, сега ти ни го показва в живота.

Потънали в приятен разговор, те неусетно наближиха селото. Радваха се на небиравото плодородие и не се сещаха никаква умора.

Ст. КИРОВ

от Обществена редакция на в. „Борба“ в Джулюница

Наближава времето за сажането на царевичата. Строителите от ТКЗС в Златарица бързат да направят подобрения на досегашните емстича. Под ръководството на Атанас Рогов, вече е изградена с калъци една траншея и отводнителната шахта.

Снимка: Д. Бурнев

ПОВЕЧЕ И КАЧЕСТВЕН ЛИСТНИКОВ ФУРАЖ!

През миналата тежка зима, опитът на кооперативните стопанства убедително потвърди, че листников фураж е голям резерв и ценна храна за изхранването на овцете. Убедени в това кооператорите от планинския и полупланинския райони на окръга всяка година приготвят голямо количество листников фураж. Миналата година ТКЗС Елена направи 31 700 кубически метра, ТКЗС — Буйновци — 23 650, Беброво — 21 100 Константин — 14 500. Много листници направиха кооператорите от стопанството в Килифарево, Балван, Церова кория, Сухиндол, Несарево и др. Качествен листников фураж обаче приготвиха кооператорите от ТКЗС с. Златарица, които започнаха работа рано, когато листата и младите клонки са най-хранителни.

Поради голямата хранителност на върбовата шума и високото й съдържание на каротин през миналата година стопанствата от полския район и особено от Свищовския край, които нямаха достатъчно други дървесни източници използваха върбата и аморфата. ТКЗС Страхилово добре изпозва и акацията, от която набавиха 634 кубически метра листник. Благодарение на добре приготвения и в по-големи количества листников фураж през тежките зими дни животновъдите можаха да запълнят недостига на сено и слама при изхранването на добитъка и особено на овцете и да разнообразят храненето.

Понуката от миналата година не бива да забравяме, а натрупаният добър опит трябва да използваме и сега, за да приготвим повече груб фураж. Обстоятелството, че през тази година по-благоприятните климатични условия дадоха възможност да се приберат по-големи количества тревен фураж, както и очертаващата се и по-добра реколта царевича, не бива в никакъв случай да ни успокоява и да води до подценяване осигуряването на листников фураж. Наравно с грижите, които управителният съвет и специалистите полагат за пълното прибиране и съхранение на сламата, абсолютно необходимо е да се вземат всички мерки за приготвянето на колкото се може повече листници

Тази година кооперативните и държавните земеделски стопанства от окръга трябва да изготвят 66 000 кубически метра листников фураж, от който 16 000 кубически метра за животновъдство на кооператорите.

ператорите. Най-големи количества се предвижда да се добият от стопанствата в балканския и полубалканския райони на окръга. Предвидено е да се използва листната маса от препадените на ТКЗС гори за изкореняване, с оглед превръщането им в обработваема земя, от разреждането на горите, определени за горски пасища, от редовните сечища във високоствелните гори, от сечищата предвидени за реконструкция, а така също и от кастрето на върбови и тополови клони покрай реките, за ТКЗС от полските райони. Източниците са достатъчни да се приготви за кооперативния и личния добитък на кооператорите необходимия листников фураж.

Без каквото и да е забавяне ръководствата на ТКЗС и ДЗС трябва да разгледат въпроса за приготвянето на листников фураж, да направят сметка какво количество им е нужно и да искат от горското стопанство да им се посочат местата. И органите на горските стопанства трябва да съдействуват към задачата да се подходи без протакане и стопанствата навреме да започнат и приключат със сеченето на листниците.

Знае се, че хранителната стойност на листников фураж зависи не само от дървесните видове, но и от времето на добиването му. Той има най-висока хранителна стойност, когато се приготви и се прибере до средата на август. Всяко забавяне е свързано със значително намаляване на белтъчното съдържание, на крмните единици и витамините. Хранителната стойност на добивия листников фураж например, приготвен в различно време е следната:

Дата на сеченето	Среден протеин		Крмни единици	
	в 100 кг, в %	в 100 кг, в %	в 100 кг, в %	в 100 кг, в %
1 юли	7.22	100	69	100
1 август	6.75	93	63.3	92
1 септември	4.98	69	58.8	85
1-10 октомв.	2.15	29	33.6	56

От горните данни се вижда, че колкото по-късно се сече листниковият фураж толкова по-ниска е хранителната му стойност. Най-голямо намаляване на смилателните белтъчини е след август, а на крмните единици след септември. Това се знае и добре се разбира от ръководителите и специалистите на ТКЗС, но вредната практика листникът да се добива късно през есента продължава. Миналата година например бяха малко стопанствата, които започна-

ха през първата половина на юли. В същото време някои ръководители от планинския район неоснователно се мъчеха да докажат, че шумата е зелена и не може да се получи качествен листник, докато в същото време в съседни стопанства се работеше усилено и се получаваше добър фураж.

С добиването на листника кооперативните стопанства започват и тази година. Време е повече да не се отлага тази задача, защото това ще се отрази както на качеството, така и на количеството на листника. Необходимо е управителните съвети на ТКЗС да направят точна сметка на работната ръка и наред с изпълнението на неотложните стопански работи да възложат добиването на листников фураж на специални групи.

П. ДОНЧЕВ

ст. зоотехник при Управлението на селскостопанското производство

НИКОЛАЙ АСАНОВ И КОРЬИ СТУРИТИС

ЯНТЪРНО МОРЕ

РОМАН, НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ

Той сякаш се събуди от сън и се огледа разтреперан. Веднага разбра, че безсънното чувство на ярост против нарушителите на неговото спокойствие само го тласкаше именно там, където в края на краищата той реши да дойде. Приеде стоеше на бългана на улица „Ленин“, срещу обикновен градски дом със скромна табелка: „Комитет за държавна сигурност при Съвета на министрите на Латвийската ССР“.

Имаше такъв миг, когато Янис се спря, сякаш спря дишането му. Това беше слабост. Но той вече знаеше, до какво може да доведе слабостта. И, като преодоля това състояние, той пресече улицата и без да се оглежда, без да мисли повече, следя ли го или не, влезе в приемната на комитета.

— Нужен ли е дежурният? — с труд произнесе той, сякаш се задъхваше от бързо тичане.

Струдикич, седял в приемната, едва погледна Приеде, се телефонираща слушалка и каза някому: „Търсят ви!“

Скоро от вътрешната врата влезе млад човек в цивилно облекло, внимателно огледа Приеде и с жест на ръката го покани да влезе. Там, в малък кабинет, той настана Приеде в кресло, предло-

жи му чаша вода. Чак тогава започна:

— Какво се е случило?

— Вчера при мене дойдоха трима неизвестни и се обърнаха с условна фраза, която свидетелствуваша за това, че те са явили в Рига тайно, с опасни цели, направи излизане. Те пошушават у дома и сега се намират там. От разговора с тях изясних, че са дошли тук с шпионски задачи, които засега ми са неизвестни.

— Вие казахте фраза... Това не е ли паролата?

— Да.

— Определена по-рано?

— Да.

— А защо назоваха паролата именно на вас, а не някому другиму?

— Но сега не става дума за мене, а за тях! — с отчаяние каза Приеде. — Ако аз не се върна у дома в най-скоро време, те може да избягат, да изчезнат...

— Да, вие сте прави! — каза дежурният.

Без да откъсва зоркия си поглед от лицето на Приеде, дежурният набра номер на телефона и каза:

— Другарю полковник спочна работата! Тук при мен седи човек с въпрос по вашето ведомство...

Тай върно, другарю полковник!

Като постави слушалката, дежурният извади от чекмеджето на бюрото лист хартия и каза:

— Сега ще дойде другар, който той съблече преди да седне и метна на облегалото на стола. Раменете, огромните ръце, фигурата само от кости и мускули — всичко това беше от прежния Балодис, силния, смелия, остър на шегата и разяк на думите човек, а ето бръчките на челото, кръговите под очите — това беше вече ново, показващо, че Балодис както и преди не живее леко...

— Аз слушам, — каза Балодис, предплагайки на Янис цигара.

Приеде не забеляза, как в приемната влезе скромна жена, седна настрана, поставяйки пред себе си писалка, мастилница, тетрадка. Той я видя по-късно, когато разгорещ започна да разказва, как са нахлули в квартирата му неизвестни посетители. Като забеляза жената, той уплашено замлъкна.

— Продължавайте, продължавайте! — ободри го Балодис. — Стенограмата ще замени вашето писмено обяснение, за което ще трябва време, а то сега за нас е скъпо. — Зашо вие им отговорихте, когато чухте паролата? — продължаваше Балодис.

— Аз веднага помислих: може би, те имат няколко квартири като моята? Тогава ще избягат, и

телно го погледна, после каза:

— Здравейте, Приеде.

— Здравейте, другарю Балодис... — каза Приеде, като стана.

Макар дежурният да нарече Балодис полковник, нищо военно в облеклото му нямаше. Цивилен костюм, широки като на моряците, панталони, свежа риза с вратовързка, шведско палто, което той съблече преди да седне и метна на облегалото на стола.

Раменете, огромните ръце, фигурата само от кости и мускули — всичко това беше от прежния Балодис, силния, смелия, остър на шегата и разяк на думите човек, а ето бръчките на челото, кръговите под очите — това беше вече ново, показващо, че Балодис както и преди не живее леко...

— Аз слушам, — каза Балодис, предплагайки на Янис цигара.

Приеде не забеляза, как в приемната влезе скромна жена, седна настрана, поставяйки пред себе си писалка, мастилница, тетрадка. Той я видя по-късно, когато разгорещ започна да разказва, как са нахлули в квартирата му неизвестни посетители. Като забеляза жената, той уплашено замлъкна.

— Продължавайте, продължавайте! — ободри го Балодис. — Стенограмата ще замени вашето писмено обяснение, за което ще трябва време, а то сега за нас е скъпо. — Зашо вие им отговорихте, когато чухте паролата? — продължаваше Балодис.

— Аз веднага помислих: може би, те имат няколко квартири като моята? Тогава ще избягат, и

аз нищо не ще мога вече да направя...

— Тест не ще можете да им помогнете? — изведнаж запита пристъпващият при разговора дежурен.

— Не ме правете на глупак! — унуло каза Приеде. — Аз исках да направя именно това, което и направих: да лойда при вас.

Като изслуша, как гостите били принудени да пуснат Приеде да им търси квартира, Балодис замислено каза:

— Да, да се намери в Рига безопасна квартира за трима не е леко! — и заподая на дежурния: — Позвънете на Служик, запийте дали няма под ръце свободна квартира на някой бивш работник или на някой бивш мотник, който би се съгласил временно да приюти тримата пристигнали!

— Квартира? За кого? За тях? — Приеде гледаше Балодис и другите с втренчени очи. Та на тях не им е нужна квартира, а затвор! Затвор! Аз вече казах: те са опасни хора!

Дежурният между това погледна на Служик и оня каза, че сега ще отиде в района на завода ВЕФ при познат лещионер. Стопанинът живее сам, работи в завода, квартирата е тиха.

а „БОРБА“

Стр. 3, бр. 92, I. VIII, 1963 г.

СПОРТ БОРБА СПОРТ

ПО-ГОЛЯМО ВНИМАНИЕ НА ПОДГОТОВКАТА ЗА ПРЕПЛУВАНЕТО НА ДУНАВ

На 17 и 18 август тази година ще се проведе най-масовата спортна проява в нашата страна — преплуването на река Дунав, под шефството на в. „Работническо дело“.

За това голямо спортно събитие в нашия окръг трябва да се подготвят 1500 плувци, които да преплуват 400 метра, 1000 души да преплуват р. Дунав и 520 пионери да преплуват 50 или 100 метра.

Най-добре досега са организирали своята работа физкультурното дружество „Академик“ и Градският комитет на Комсомола в Свищов. Там при план 800 души да преплуват 400 метра, се подготвят 940, от които 169 са преодолели разстоянието. За р. Дунав се подготвят 730 плувци, разпределени в 42 групи, които редовно провеждат тренировки, а за 50 и 100 метра се подготвят 260, вместо 200, от които 140 са преминали разстоянието. Фактът, че от гр. Свищов близо 20 души преплуваха 10 000 метра, а 4 — 25 000 м, двама от които покриха майсторската норма, още веднъж потвърждава, че в Свищов цялата общественост се е обвърнала с лице към плувния спорт.

Подобно е положението и в гр. Павликени. Необходимо е обаче Градският комитет на Комсомола и физкультурното дружество „Червено знаме“ да продължат с още по-голяма упоритост подготовката на плувците.

за достойно представяне и за известен ренасанс срещу неудачното си до известна степен представяне на тазгодишното окръжно първенство по плуване.

Не така обаче е в Г. Оряховица. В. Търново, Лясковец и Елена.

От разговорите с физкультурните дейци на „Локомотив“ и „Етър“, а също така със секретарите на градските комитети на Комсомола, тях спонсорите пред голямата задача. Тя все още не е станала център, около който да се завърти цялата организаторска и възпитателна дейност на физкультурните и дружествата на Комсомола. Все още на това масово мероприятие се гледа като на самоцел. За това свидетелствуват и уверенията на ръководителите, че планът ще бъде изпълнен. Те се оповат на надеждата, че в гр. Г. Оряховица и В. Търново все ще се намерят по 100-200 души, желаещи да преплуват река Дунав.

И в резултат на това самоспокоение ето какви са резултатите: 20 дни преди преплуването на р. Дунав в гр. В. Търново при план 230 души да преплуват 400 метра се подготвят само 160, от които досега нито един не е преминал разстоянието, или по-точно не е организирано такова преплуване. Още по-тревожно е положението с подготовката за преплуването

на р. Дунав, където при план 200 души, досега на списък фигурират 106, с които не се водят системни тренировки. Физкультурното дружество „Етър“ и Градският комитет на Комсомола не следят тяхната подготовка. Такова е положението и с подготовката на нови плувци за преплуването на 50 и 100 метра, където са обучени 61 вместо 200. Не по-добра е картината в Г. Оряховица.

Сега когато остават само 20 дни до провеждане на преплуването на р. Дунав е необходимо градските комитети на Комсомола и физкультурните дружества да вземат всички мерки за преодоляване на изоставането. Трябва на всички басейни, годни за плуване, да се въведе строг ред и график за подготовка и обучение на нови плувци и да се определят дежурни спасители за предотвратяване на евентуални нещастни случаи. Това изисква също така всички опасни за къпане места да бъдат отбелязани, като плуването там бъде абсолютно забранено.

Нека превърнем това време в дни на масови плувни прояви на този красив и мъжествен спорт, финал на който да бъде успешното представяне на окръга на тазгодишното традиционно преплуване на р. Дунав.

П. ИВАНОВ
председател на окръжна секция по плуване

Шампионката

КУРСИСТИТЕ от Икономическия техникум „Георги Димитров“ обичат своята преподавателка по физкультура Бланка Тодорова. Има нещо много привлекателно още в леката походка на тази 22-годишна млада жена, възпитанка на Висшия институт за физкультура. А лъчезарната ѝ усмивка не слиза от миловидното ѝ лице.

Но курсистките се и гордеят със своята учителка, защото тя не само ги учи да спортуват, но самата тя е активна състезателка. Още като ученичка е участвувала в Централния авиоклуб и през 1956 година става шампионка на безмоторно летище. Но истинската ѝ обич е плуването, на което отдава силите си. И успехите не закъсняват. През 1962 година Бланка е включена в отбора

на Универсиада, а в три републикански първенства участва като членка на отбора на „Академик“ — София. На миналогодишните състезания за купата на Комсомола Бланка Тодорова завоюва всички първи места в своята група при състезанията, проведени в басейна на Дянабад. В плуване свободен стил 100 метра тя дава постижение 1.30 минути, при гръб 1.41 минути, а на бруст — 1.42 минути.

Неотдавна Бланка Тодорова взе участие в окръжното първенство в Павликени по плуване и се класира на първо място. Преплувала е Дунава четири пъти и през август пак ще участва. И наред с нея ще плуват нейните ученички, които тя е обучила.

Б. ДУНАВСКИ

ПРЕДИ

няколко години трима младежи решили да си опитат силите и преплували Дунава. Успели, но на руинирания бряг граничарите ги откарали в Бункер, за да обяснят с каква цел са преплували реката. Момчетата чистосърдечно разказали и на другия ден се завърнаха в Свищов. Тогава в редакцията на местния вестник се явила хора, които поискаха постъпката на младежите да бъде порицана. И наистина, момчетата бяха нарушили международната граница. Но от друга страна те бяха проявили смелост. Така се роди идеята в деня на освобождаването на Свищов от отоманско иго да се

ЛЮБИМ СПОРТ

организира традиционно преплуване на реката, под шествието на в. „Дунавско дело“. И три години наред това вече става. Досега 823 свишкови имат грамоти за преплуване на великата река.

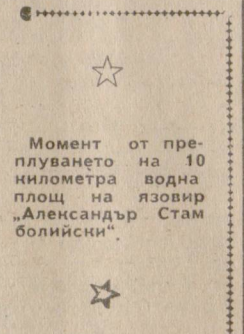
В Свищов няма плувен басейн. Това е известно. И, когато на 28 юли 18 свишкови младежи и девойки се явиха на язовир „Ал. Стамболийски“, за да преплуват 10 км водно разстояние, главният съдия изгледа недоверчиво 14 годишния юноша Симеон Боянов и попита представител на физкультурното дружество „Академик“ Ст. Мисов:

— Вие, като че ли не сте проучили инструкцията?

— Защо? — учуди се Мисов.

— Как защо? Ами това момче, няма ли да ни направи някоя беля?

Главният съдия показа и протокола от преплуването на 10 км, станало наскоро, от възпитаниците на ВЦФ и съблич, че там това е станало за време от 6 часа. Но той бе истински изненадан, когато видя

Момент от преплуването на 10 километра водна площ на язовир „Александър Стамболийски“.

10 000 м по водната шир

Многобройните излетници, дошли да прекарат неделата си почивка на язовир „Ал. Стамболийски“, бяха свидетели на едно интересно спортно събитие. В продължение на 3 часа 34 души от Павликени и Свищов плуваха по тихите и топли води на язовира за покриване на I-ви разряд.

Наред с мъжете и юношите участваха и Мария Василева и Цветанка Станчева от Свищов, пионерите Петър Радев, Александър Иванов, Марик Ангелов от Павликени, Симеон Боянов от Свищов. И най-радостното е, че те издържаха докрай и покриха нормата за I-ви разряд. Голям успех завоюва пионерът Симеон Боянов, който пристигна с първите групи.

Първи преодолеля разстоянието мъжете Димитър Любенов, Любен Петров, Михаил Орлов и Генчо Иванов от Павликени, следвани от голяма основна група. Маршрутът, дълъг 10 000 метра, не завърши само един състезател. Всички останали покриха разрядната норма.

Състезанието премина при много добър ред. Четири лодки обезпечават за безопасността на плувците.

И. Стефанов

Плува най-малкият първоразрядник Симеон Боянов

Проверка на упорития труд

Порече от един месец плувците от В. Търново са в усиlena подготовка. Проверка на упорития им труд бяха проведените масови състезания на 28 юли, организирани от Градския комитет на ДКМС и физкультурното дружество „Етър“. На плувния басейн при „Месокомбината“ дойдоха 114 състезатели.

Отборното класиране при пионерите и пионерките се спечели от учениците от училище „Хр. Ботев“, при юношите и девойките от Втората гимназия. При мъжете и жените състезанието бе спечелено от колективна при ДИП „Парви май“. За най-масово участие в състезанията бяха наградени училище „Хр. Ботев“ и Заводът за малки радиоприемници.

Постигнатите в отделните дисциплини показатели, че нашите състезатели са напреднали значително през настоящия сезон. Въпреки това обаче, все още част от колективите в града, като на Окръжния народен съвет, Градския народен съвет, Промкомбината, кооперация „Масин“, Трапезица, ДИП „Денко Георгиев“, ДИП „В. Коларов“, Месокомбината и други, стоят настрана от подготовката. А тренировките с кандидатите за преплуването на река Дунав се провеждат ежедневно на плувния басейн при Месокомбината.

Едновременно с подготовката за преплуването на р. Дунав усилено се подготвят и плувците, кандидат за покриване на първи спортен разряд на 10 километра.

Днес на язовира при Хмела ще станат първите контролни състезания за покриване на първи разряд.

С. Кефиров

РЕПУБЛИКАНСКО ЮНОШЕСКО ПЪРВЕНСТВО ПО ФУТБОЛ

От вчера на градския стадион във В. Търново започнаха полуфиналните срещи за републиканско юношеско първенство. Участвуват отборите: „Етър“, „Септември“ (София), „Спартак“ (Плевен) и „Арда“ (Кърджали).

Играе се по системата вилки срещу вилки. Проложител на ГНС инженер Хар. Кударов приветства младите футболисти.

Първата среща противоположност „Арда“ и „Септември“. Още в първата минута чрез Стефан Найденов (7-Сеп.) резултатът бе открит. Малко по-късно Ал. Йонев (Уч.) след него Вл. Нешев (Вл. Нешев) постигна нов гол. И през втората част на играта напорът на септември продължи и чрез гол на Миланов резултатът бе увеличен до 4:0. Това успяха септември, което им струва 2 евтини гола, отбелязани в 64 и 68 минута.

До края промяна в резултата не настъпи.

След това играха юношите на „Етър“ и „Спартак“. През по-голямата част от срещата „Спартак“ бе по-добрият отбор. Състезателите на „Етър“ играха плахо. Липсваше борба за първа топка, пасовете бяха неточни.

Чрез Ст. Петров (9) „Етър“ поведе. Но в 30 минута, с далечен удар „Спартак“ изравни.

През второто полувреме етърци заиграха по-добре, но липсата на завършващи и точни удари не им позволи да увеличат.

Отлични прояви имаше Тр. Обрешков (1-Е).

Б. ГЕОРГИЕВ

ПОДРАСТАВАЩИТЕ, ДЕЦАТА ЧАКАТ!

Никой спорт не може да даде такова цялостно физическо укрепване на децата и младежта като плуването. Но и тук майсторството се постига с много упорит и продължителен труд. От друга страна, без състезаването на масовост е немислимо да се създаде генерация от добри плувци. От тук произлиза нуждата от масово плуване.

Така ли гледа на този спорт ръководството на физкультурното дружество „Локомотив“ — Г. Оряховица.

За постигнатите резултати досега, може абсолютно точно да се съди от подготвеността на дружеството в преплуването на Дунава. В миналите години с упорит труд се постигнаха изключителни резултати. Това в същност е началото на плувния спорт в града.

В предстоящото масово преплуване на Дунав, „Локомотив“ ще участва със значително по-голяма група. Поставената контролна цифра от 100 души за момента е превишена. В активна подготовка са тези състезатели за преплуване на 400 метра. Данните говорят, че общо всички плувци, подготвящи се за състезанието, наброяват 125 души. Тези хора са набрани от почти всички предприятия и учреждения. Но ако някои от предприятията като „Хебна промишленост“, ТПК „Новострой“, ДКК „П. Цинев“ и други имат положително отношение към този спорт и съдействуват за набиране и подготвянето на плувците то големи предприятия като ДЗЗ, ЖП възел и други оказват малко съдействие. Така от ЖП възел участвуват само 2 души, от Държавни Захарни заводи — 15 души.

Самата цифра на подготвящите се, независимо от контролните цифри, сочи за редица недъзи. Липсва традиция в плуването. Не се създават пълноценни кадри, няма спортни съоръжения. Примерът от създадения футболна традиция, за местен кадар и съоръжения и посочените резултати в този вид спорт, потвърждават нуждата от даване гражданственост и талант на плуването.

Не бива да се отнема фактът, че в града няма нито едно спортно съоръжение за плуване, освен малкият басейн в Държавни захарни заводи, ползуван само през лятото. Построеният преди 5-6 години басейн в града стои без вода. Ясно е, че така не може да се създават плувци и особено сред децата и подрастващите. Известно е, че река Янтра след месец юни е негодна за плуване. Съвсем уместно може да се зададе въпросът — а къде да се спортува? За трудностите от този характер говори случаят, че подготвящите се за масово преплуване на Дунава трябва да плуват и бъдат извозвани да тренират на язовира в село Добри дял.

Не е нужно обаче да има море и много вода, за да има плувци и рекордори.

В Горна Оряховица трябва по-скоро да се създаде басейн за целогодишна подготовка. Чрез ТЕЦ той може да стане закрит и да се ползува и зимно време.

С общи усилия и упорит труд трябва в най-скоро време да се направи много за развитието на този спорт. Защото децата и подрастващите чакат.

БОРИС МИНКОВ

Първите девойки в окръга — Мария Василева и Цветанка Станчева първоразряднички по плуване.

Снимки Б. Дунавски

БРАВО, ПЛУВЦИ!

В състезанието за преплуване на 25 километра, станало на езерото във Варна на 28 юли, свишките състезатели Христо Костадинов и Тодор Маринов покриха нормите и станяха майстори на спорта.

Техникът упорит, неуморен труд даде своите плодове. Една мечта е вече осъществена. Те са майстори на спорта — звание, което се носи с гордост. Но то и задължава.

Това не е първият успех на двамата свишкови състезатели. И явява не ще е и последен!

Браво, другари! Честито! Вие достойно защитихте честта на града и окръга. Пожелаване ви нови по-големи успехи!

Градския съвет на профсъюзите и много други. По примера на семействата на д-р Н. Ацев, д-р Р. Попов и др., цели семейства се подготвят да вземат участие в голямата всенародна проява.

Сега по предприятия и учредения се излъчват цели групи за контролно преплуване в близките дни на 400 метра. А след две седмици 600 свишкови плувци ще застанат на старт, за да преминават великата река по местата, където са преминали братята освободители преди 86 години и са дарили свободата на града.

Редом със свишките плувци ще вземат участие и хиляди млади хора от страната. За тях се уредя подходящо развличане, осигуряване на културен отдих и храна. Издирени са голям брой лодки и дежурни спасители, които ще придружават плувците от румънския бряг до местността „Текир-дере“ и ще спомогнат за безопасното провеждане на голямото и най-масово спортно мероприятие през годината у нас.

Делът на много малко дни до 17-ти август. И свишките правят всичко възможно те да бъдат оползотворени колкото се може най-добре.

Все повече и повече стават привържениците на този красив спорт. Нищо че в града няма басейн. Всеки ден на брега на великата река идват стотици — юноши, младежи, девойки, възрастни. Те се готвят за големи спортен празник. На него те, стотиците граждани на Свищов, ще защитят достойно честта на града, на окръга.

БОРИС АНДРЕЕВ

ТПК „МЕТАЛ“ — В. ТЪРНОВО

ТЪРСИ

СТАРШИ КОНСТРУКТОР, заплащане по шата
РАДИОТЕХНИК VII—VIII разряд
ЛЕЯРИ-ФОРМИРОВЧИЦИ от начинаещи до VII разряд

Заплащане по сделно-разрядната система.

МАШИННО - ТРАКТОРНО УЧИЛИЩЕ

с. Златарица В. Търново

През учебната 1963/64 година МТУ ще приеме 140 курсисти по специалността ТРАКТОРИСТИ, КОМБАЙНЕРИ и ПОФБОРИ на бързоходни трактори.

Ще се приемат младежи, неизслужили военната си служба, на възраст 16 и 17 години към 1 юни и такива, изслужили военната си служба на възраст до 26 години, от Великотърновски окръг.

Молбата се подава в училището до 20 август 1963 г., придружена със следните документи:

1. Свидетелство за завършен VII клас в оригинал;
2. Акт за раждане;
3. Донаборно свидетелство или документ, че е служил;
4. Свидетелство за съдимост;
5. Писмо от ТКЗС, ДЗС или МТС, че го изпраща да учи в МТУ.

През двегодишния курс на обучение курсистите ползуват безплатна храна, обзавеждане и работно облекло.

На редовно представяните документи и, приети ще се съобща до 30 август 1963 година, а окончателното приемане ще се извърши на 14 септември, след обстоен медицински преглед в училището.

От дирекцията на училището

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново, ул. „В. Ил. Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор — 24.53, зам. гл. редактор — 24.26, отдел „Партиен живот и пропаганда“ — 25.27, отдел „Национална стопанска“ — 24.60, отдел „Култура и бат. хумор в сатира“ 31.41; счетовод. — 32.60; канцелария — 31.25; коректори и нежурни редактори 24.60